

Інформаційний матеріал, наданий класним керівникам для єдиної виховної години.

Роз'яснення міжнародного права та політики щодо окупації Криму.

Окупація Криму Росією у 2014 році є одним із найбільш серйозних порушень міжнародного права в сучасній історії. Важливо розглянути ключові аспекти міжнародного права, які регулюють територіальну цілісність та забороняють анексії, а також реакцію світової спільноти на окупацію Криму.

1. Принцип територіальної цілісності

Одним із головних принципів міжнародного права є територіальна цілісність держав, закріплений у Статуті Організації Об'єднаних Націй (стаття 2). Цей принцип передбачає, що кордони держав є недоторканими, а будь-яка зміна їхнього статусу може відбутися лише за згодою відповідної держави.

Анексія Криму Росією порушує цей принцип, оскільки Україна не давала згоди на передання цієї території, а міжнародна спільнота не визнає це захоплення законним.

2. Декларація ООН про принципи міжнародного права (1970)

Цей документ підтверджує, що будь-яке заволодіння територією внаслідок загрози силою чи її застосування не може бути визнане законним. У випадку з Кримом Росія порушила цей принцип, здійснивши військову операцію та встановивши контроль над територією України шляхом сили.

3. Генеральна асамблея ООН: Резолюція 68/262

27 березня 2014 року Генеральна асамблея ООН прийняла резолюцію 68/262, яка підтвердила суверенітет та територіальну цілісність України, визнала Крим частиною України та оголосила незаконним референдум, проведений під контролем Росії. У цій резолюції ООН заявляє, що анексія Криму не має юридичної сили і не змінює статусу півострова.

4. Мінські угоди

Після окупації Криму та початку конфлікту на сході України було підписано Мінські угоди для врегулювання ситуації. Хоча ці угоди зосереджуються на конфлікті в Донбасі, вони підкреслюють важливість територіальної цілісності України, яка включає і Крим.

5. Міжнародне гуманітарне право

Згідно з міжнародним гуманітарним правом, особливо Женевськими конвенціями, під час окупації цивільне населення має бути захищене. Окупаційна влада не має права змінювати правовий статус території, змінювати демографічний склад населення чи порушувати права людини. На

окупованій території Криму міжнародні правозахисні організації регулярно фіксують порушення прав людини, переслідування кримських татар, утиски свободи слова та зібрань.

6. Політика санкцій

Як реакція на окупацію Криму, Європейський Союз, США, Канада та інші країни запровадили санкції проти Росії. Санкції охоплюють обмеження на торгівлю, фінансові транзакції, інвестиції, а також індивідуальні санкції проти осіб, причетних до окупації. Метою санкцій є чинення тиску на Росію з метою припинення агресії та повернення до міжнародних норм.

7. Невизнання анексії

Більшість країн світу не визнали анексії Криму Росією. Окрім резолюцій ООН, багато міжнародних організацій, таких як Рада Європи, ОБСЄ, НАТО, також виступають на підтримку територіальної цілісності України. Це підкреслює широку підтримку України у міжнародному співтоваристві.

8. Міжнародний суд ООН

Україна звернулася до Міжнародного суду ООН з позовом проти Росії за порушення Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму та Конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації. Хоча справа ще розглядається, це свідчить про прагнення України використовувати міжнародні судові інструменти для захисту своїх прав.

Висновок:

Анексія Криму Росією є грубим порушенням міжнародного права, зокрема принципів територіальної цілісності, недоторканності кордонів та заборони застосування сили. Міжнародна спільнота активно підтримує Україну, застосовуючи політичні та економічні санкції проти Росії, водночас намагаючись досягти дипломатичного врегулювання конфлікту. Визнання анексії на світовій арені відсутнє, і територія Криму залишається частиною України згідно з міжнародним правом.